

Kedves Testvéreim!

Pénteken pingpongoztunk az ifisekkel. Látszólag ebben a mondatban nincsen semmi különös. És mégis ez az este egy emlékezetes este marad. Mert végre, sok-sok várakozás után minden egyben volt, és játszhattunk. Valamikor januárban kezdtünk el gyűjteni erre a pingpongasztalra. Mikor megvettük, lapra szerelve várta, hogy összerakják. Aztán három hete az ifin erőt vettünk magunkon, és kibontottuk. Ezernyi apró alkatrész és egy összeszerelési útmutató volt hozzá, ami inkább egy rejtvénynek tűnt. De nekiláttunk. Két péntek estén keresztül kerestük a csavarok helyét, próbáltuk összeilleszteni a részeket. Minden nagyon precízen külön zacskóban, felcímkézve ott állt, mégis néha ültünk a leírás felett és vakartuk a fejünket, hogy mit is jelenthet, hová is való... És végül, egy hete összeállt. Ekkor vettük csak észre, hogy valami hiányzik. Nem voltak ütőink, és bár egy leleményes ifis az asztal csomagolásából kartonból vágott ki ütőket, és azért kipróbáltuk a művünket, de az igazi az tegnapelőtt volt, amikor már új ütőkkel felvértezve elkezdődhetett az igazi játék.

Pünkösöd ünnepe van. Az egyház születésnapja. És mint minden születésnapon az ajándék itt is fontos, sőt itt a legfontosabb. Isten megajándékozta az ő Szentlelkével a tanítványokat. A pünkösdi események azt hiszem mindenki előtt ismertek. Most csak röviden említeném meg, hogy a Jeruzsálemi szobában egybegyűlt tanítványok akusztikus, illetve vizuális elemekkel erősítve kapják meg a Jézus által korábban beígért szentlelket, azaz szélrohamhoz hasonló zúgás támadt, és valamiféle lángnyelvek jelentek meg, amelyek szálltak rájuk. A szél és a tűz egyértelmű ósz-i utalás Isten jelenlétére. Az Ósz-ben ugyanis egyértelműen ezek Isten jelenlétének, Isten Lelkének szimbólumai. A héber nyelvben a lélek szó másodlagos jelentései: (ahogy a magyarban is) lehelet, és szél. A tűz pedig minden esetben jelen van, ahol Isten megjelenik, pl: A Sínai hegyi szövetségkötéskor, amikor megkapják a tízparancsolat kőtábláit. Miért ezt említem? Mert a húsvét utáni ötvenedik napon éppen erre emlékezett ott Jeruzsálemben a zsidóság. A zsidó pünkösöd a törvényadás ünnepe volt, ami a zsidó nép születésnapjának tekinthető.

Ezekben az időkben – a Római Birodalom elnyomása miatt – rendkívüli várakozással érkeztek a zarándokok Jeruzsálembé. Remélték, várták, hogy eljön majd az Ósz-ben megígért Messiás, a Felkent, aki majd megszabadítja a népet, és egy teljesen új szövetséget köt Isten és a zsidó nép között. Sokat tudtak erről a Messiásról, vagy ahogy a görög nyelvűek mondták a Krisztosz-ról. Hiszen az Ósz. róla szólt, az Ósz írásait pedig rendszeresen olvasták a zsinagógákban, sőt egyes ide vonatkozó részeit kívülről tudták, idézték, ezekkel bíztatták bátorították egymást, amikor az elnyomás erősödött. Mindez miért fontos?

Miután a tanítványok megkapják a Szentlélek ajándékát, bennük összeáll a kép. Ekkor értik meg igazán, hogy mindaz, amit Jézussal, és Jézusban átéltek, az az ósz-i írások beteljesedése. Ott volt minden alkotóelem szépen becsomagolva, de csak ekkor, pünkösöd napján állt össze a kép teljesen, ekkor tudtak elkezdni „játszani a pingpongasztalon”.

Addig az Ósz. írásai, Jézus cselekedetei, a golgotai kereszt, csupán alkatrészek voltak, de innentől minden összeállt, és még ütőt is kaptak.

Felszabadult örömeiket, felismerésüket az utcára futva osztották meg a környezetükkel. Lelkesen – Isten Szent Lelkével betöltekezve hirdették az ígét. Erre az extatikus hangulatra mondták néhányan, hogy „édes bortól részegedtek meg”. És erre a vádra reagál Péter, amikor egy spontán ígét hirdetést tart. És éppen ez a rögtönzés mutat meg nekünk nagyon sokat abból, hogy mi játszódott le a tanítványokban ott, Pünkösöd napján. Mert Péter nem volt egy képzett teológus. Nem tanult szónoklattan, nem járt egyetemre, még csak érettségije sem volt. Ő egy egyszerű, hirtelen természetű halászember volt, akinek helyén volt a szíve. És a Lélek hatása alatt beszélt. És beszéde annyira hatásos volt, hogy azon a napon 3000 ember csatlakozott hozzájuk.

Mit mondott. Mai alapigénk ebbe enged bepillantást. Nem az egész beszédet csupán két részletét emelték ki számunkra. Mert nem is annyira a beszéd volt nagyszerű. Ma simán felolvassuk, és nem történik semmi különös. Nincs az a nagy hatás. Miért? Azért mert Péter adott helyzetben, az ott lévő emberek kérdéseire reagált. Nem általánosságokat mondott, hanem olyan dolgokat, amelyek meggyőzték a hallgatóit. Ott és akkor.

Nézzünk bele újra ebbe a beszédbe: *Zsidó férfiak és Jeruzsálem minden lakója!* Már a megszólításból láthatjuk, hogy olyanokhoz fog szólni, akik a zsidóság tagjai, akik otthon vannak a zsidó hétköznapiakban, akik ismerik az Ósz-et. Ez még később fontos lesz. *Figyeljetek szavaimra, és tudjátok meg, mit jelent mindez!*¹⁵ *Mert nem részegek ezek, ahogyan ti gondoljátok, hiszen a nap harmadik órája van,*

A Szentlélek hatására az után prédikáló tanítványokat mindenki a maga nyelvén értette beszélni. Hogy ezt miért találták egyesek részegségnek, arra csak tippelni lehet. Az én tippem az, hogy csak a lelkesedésre, az átszellemült magyarázatra figyeltek, és nem a mondanivalóra. Péter a gúnyolódókat szólítja meg. Nem legyint egyet, nem elfordul, nem visszaszól, hanem bátran kiáll, és magyarázatot ad. *Mert nem részegek ezek...*

¹⁶*hanem ez az, amiről Jóel így prófétált: ¹⁷„Az utolsó napokban, így szól az Isten, kitöltök Lelkemből minden halandóra. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, és ifjaitok látomásokat látnak, véneitek pedig álmokat álmodnak; ¹⁸még szolgálóimra és szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban Lelkemből, és ők is prófétálnak. ¹⁹És csodákat teszek az égen fenn, és jeleket a földön lenn: vért, tüzet és füstoszlopot. ²⁰A nap elsötétül,*

és a hold vérvörös lesz, mielőtt eljön az Úr nagy és fenséges napja. ²¹De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét.”

A viszonylag hosszabb idézet Jóel prófétától a figyelem felkeltésére szolgál, hiszen, ahogy említettem ismerték az írásokat, így ismerték Jóel próféta idézett sorait is. Hozzá tartozott ez is a Messiás várásához. Tehát olyan dolgot mond, amelyet már ismertek, nem új információval bombázza őket, csupán helyére teszi a náluk lévő darabkákat. Ezért is zárja így ezt a részt:

*²²Izráelita férfiak, halljátok meg ezeket az igéket! Halljátok meg, azaz értsétek meg, figyeljete oda. Ezután felidézi Jézus megfeszítését, és feltámadását, ami ha nem is hitték de valószínűleg még 50 nap távlatából beszédtem lehetett Jeruzsálemben. És éppen ezt használja ki Péter, és szintén az Ószövetséget, ezúttal a 16. Zsoltárt idézve bizonyítja, hogy már Dávid király is leírta, hogy ennek így kell történnie. Mármost hogy a messiás feltámad. *Hadd szóljak nektek nyíltan ősatyánkról, Dávidról: meghalt, eltemették, és sírja is nálunk van mind a mai napig.* ³⁰De próféta volt, és tudta, hogy Isten esküvel fogadta neki, hogy véreből valót ültet a trónjára, ³¹ezért előretétele, a Krisztus feltámadásáról mondta azt, hogy nem marad a holtak hazájában, és teste sem lát elmúlást. ³²Ezt a Jézust támasztotta fel az Isten, aminek mi valamennyien tanúi vagyunk. ³³Miután tehát felemeltetett az Isten jobbára, és megkapta az Atyától a megígért Szentlelket, kitöltötte ezt, amint látjátok is, halljátok is.*

És sokakban ez az egyszerű okfejtés válasszá válik a kérdéseikre, a reménységükre, a várakozásukra. Ott vannak a törvényadás ünnepén, a szövetségkötés ünnepén Jeruzsálemben, és kiderül, hogy Isten új szövetséget kötött népével. Ez a felismerés vezet a 3000 megkeresztelkedéséhez, az egyház megszületéséhez.

Szép történet. Megemlékeztünk az egyház születésnapjáról. De mi az üzenete mindennek a mi számunkra. Ma, hal van ez a Lélek? Ma pünkösd napján, miért nem 3000-ek térnek meg?

Azt gondolom, kettős üzenete van mai igénknek. Mindkettő nekünk szól.

Az első. A pünkösd történet főszereplői – a tanítványok – mind ismerték az Ósz-i írásokat, és ismerték Jézust. Ahogy Péter ezt ki is mondja: ők a tanúk. Számukra azért tud összeállni a kép (a pingpongasztal), mert minden darabot ismernek hozzá. Miért? Nem azért, mert annyira okosak, intellektuálisan felsőbbrendűek lettek volna, hanem egész egyszerűen azért, mert jártak a zsinagógába, olvasták a szent írásokat, és azért, mert Jézus elhívta őket, és ők követték őt.

A pünkösd arról is szól, hogy Isten minket is hív. A tanítványokon, az első tanúkon keresztül mi is betekintést nyerhetünk mindabba amit Jézus tett. Csak olvasnunk kell a Bibliát, csak járnunk kell az Istentiszteletre. Ha ezt nem tesszük, akkor nem lesz mi összeálljon, nem lesz mi a helyére kerüljön. Nekünk, akik most itt vagyunk a templomba az a feladatunk, hogy még inkább megismerjük, még inkább belefeledkezzünk az Isten szavába, az ő igéjébe. Pál mondja azt az Ef-i levélben, erről beszéltünk bibliaórán is, hogy – használjátok ki az alkalmas időt, vagy a régebbi fordítás szerint: áron is megvegyétek az alkalmat.

Én 14-15 évesen a számok bővületéből az ige bővületébe kerültem át. A közgazdaságtanból a teológia felé. Mert elkezdtem olvasni a Bibliát, és rájöttem, hogy ez sokkal fontosabb, mint az a temérdek pénz, amit megkereshetek. Szeretek az igével foglalkozni. Luther Márton azt mondta, hogy ő kívülről megtanulta az Úsz-et. Én nem tudom kívülről, sok részt ismerek, tudom is idézni, de még mindig okoz meglepetéseket, találok újdonságokat.

A másik üzenete pünkösdnek a mai ige alapján, hogy bátran merjünk szólani. Ahogy Péter tette, a velük gúnyolódókkal. Ment és szólt, nem is gondolkodott előtte, és hiszem, hogy Isten megadta neki azt, amit mondania kell.

Hívó emberként kötelességünk mondani, hirdetni az igét. De ahogy láttuk, tanultuk ma Pétertől: nem úgy, hogy csak mondok valamit. Hanem úgy, hogy reagálok a másokra. Az ő helyzetében, neki próbálok beszélni. Nem csupán meghallgatom, hanem beszélek neki Jézusról, a hitéről, arról, ahogy bennem összeállt a kép. Pál a korinthusiaknak azt írja: nem akarok köztetek tudni másról csak Jézus Krisztusról, róla is mint megfeszítettéről. Igen a Korinthusiaknak erre volt szüksége, de Athéni beszédében már nem említi a keresztet. Athénban más kellett. De ott is szóba kerül Jézus. Hogyan tudok az adott helyzetre reagálni? Az oltár előtti igében Jézus ezt mondja a Szentlélekről: „*Ha valaki szeret engem, az megtartja az én igémet; azt pedig az én Atyám is szeretni fogja, és elmegyünk hozzá, és szállást készítünk magunknak nála.*

²⁶A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek.”

Viszonylag egyszerű tehát a dolog: Szeretni Jézust, és megtartani az ő igéjét. Ennyire van szükség. A pingpongasztal azért áll, mert az alkatrészek a helyükre kerültek. Ebben a leírás, ha nem is volt mindig érthető, de egy kis tanulmányozás után, vagy amikor közösen megpróbáltuk megfejteni segített. Minden a helyére került, és kezdődhetett a játék.

Adja Isten, hogy így tudjuk használni a leírást. Ha nem értjük kérdezve, összedugva a fejünket, tanulmányozva Isten igéjét, hogy minden a helyére kerüljön az ő Szentlelke által. Ha ez megtörténik, akkor bennünk és körülöttünk egyház születik. Így legyen.